

www.cpj.org

با نزدیک شدن انتخابات در ایران، روزنامه نگاران ایرانی در زنجیر به سر می برند

نیویورک، 8 مه 2013

یک تحلیل جدید توسط کمیته حمایت از روزنامه نگاران نشان میدهد که در شرایطی که انتخابات ریاست جمهوری ماه ژوئن از راه میرسد، مقامات ایرانی حداقل 40 روزنامه نگار را در زندان نگهداشته اند که از نظر تعداد درمقام دوم بیشترین تعداد روزنامه نگاران زندانی در جهانی است و منعکس کننده عزم مداوم دولت ایران برای خاموش کردن پوشش مستقل در عرصه مسایل عمومی می باشد.

سرشماری روزنامه نگاران زندانی که توسط کمیته حمایت از روزنامه نگاران در 15 آوریل انجام شد، همچنین بیانگر وخامت شدید آزادی در بیان در ایران در طول زمان است. در دسامبر 2004 در آخرین سال ریاست جمهوری محمد خاتمی، سی. پی. جی. حضور تنها یک روزنامه نگار در زندان را در گزارش سرشماری سالیانه جهانی خود مستند کرده بود. تا دسامبر 2009، پس از انتخابات ریاست جمهوری مورد مناقشه ایران که محمود احمدی نژاد را به دفتر ریاست جمهوری بازگرداند، این عدد در آمار سالیانه روزنامه نگاران زندانی سی. پی. جی. به 23 نفر افزایش یافته بود. بررسی های سی. پی. جی. از آن زمان تا کنون، مرتباً نشان داده است که در هر مقطع زمانی بین 35 تا 50 روزنامه نگار در ایران در زندان به سر می برند.

تحقیقات سی. پی. جی. نشان میدهد که در تاریخ 15 آوریل، تنها در ترکیه که 48 خبرنگار در زندان دارد این تعداد از ایران بیشتر بوده است.

به دلیل تاثیرات ویرانگر حبس برای روزنامه نگاران و خانواده هایشان، روش های دولت ایران باعث ایجاد رعب در میان اهالی مطبوعات شده و جریان گردش اطلاعات را خفه کرده است. این سرشماری و تحقیق های گذشته سی. پی. جی. صرفاً آمار زندانیان در مقاطعی از زمان را منعکس میکنند و نمایانگر تعداد بسیار زیادی از روزنامه نگارانی که محکوم و یا متهم شده اند و در حال حاضر به صورت موقت به قید وثیقه یا برای مرخصی از زندان آزاد شده اند نیست. ایران سیاست "دربهای گردان" را در زندانی کردن روزنامه نگاران دنبال کرده است: در حالیکه بازداشت های جدید صورت میگیرد، بعضی بازداشت شدگان قبلی آزاد میشوند. بر اساس تحقیقات سی. پی. جی.، این الگوی چرخشی زندانی و آزاد کردن روزنامه نگاران منتقد بذر وحشت و خودسانسوری را در سراسر مطبوعات ایران کاشته است. [تحقیقات سی. پی. جی.](#) نشان

میدهد که حداقل 68 روزنامه نگار ایرانی بین سالهای 2007 و 2012 به دلیل آزار و تهدید به حبس از ایران گریخته اند. ظرف همین مدت، تنها تعداد روزنامه نگارانی که از سومالی به تبعید گریخته اند از این تعداد بیشتر است.

دولت ایران از چندین تاکتیک دیگر برای ارباب [روزنامه نگاران](#) استفاده کرده است. مقامات ایران میلیونها تارنما را مسدود کرده اند، روزنامه های اصلاح طلب را بسته اند، و در تلاش برای ممنوع کردن مورد بحث قرار گرفتن طیف گسترده ای از موضوعات توسط مردم، نظارت گسترده الکترونیکی برقرار کرده اند. امید معماریان، یک روزنامه نگار تبعیدی به سی. پی. جی. گفت: "بسیاری از موضوعاتی که پنج سال پیش میشد پوشش داد، مانند مسایل فرهنگی، اینک دیگر امکان پذیر نیست." وی افزود: "روزنامه نگاران حتی از پوشش اخبار تلاش برای امداد در زلزله ای که پارسال در ایران اتفاق افتاد منع شدند."

در سال 2013، زمانی که حکومت ایران موج جدیدی از دستگیری ها را به هدف خاموش کردن روزنامه نگاران قبل از انتخابات ریاست جمهوری [آغاز کرد](#)، حیدر مصلحی وزیر اطلاعات ایران اعلام کرد که 600 روزنامه نگار ایرانی اعضاء یک شبکه ضد حکومتی هستند. وی گفت که دستگیری ها تلاشی برای "پیشگیری از بروز فتنه پیش از انتخابات" هستند.

فریده فرهی، عضو هیئت علمی دانشگاه هاوایی که مطالب گسترده ای در مورد ایران نوشته است گفت که دستگیریها بخشی از یک تلاش هماهنگ توسط مقامات ایرانی برای از بین بردن حلقه های ارتباطی بین روزنامه نگاران داخل و خارج از ایران و همکاران فارسی زبان آنها در مطبوعات خارج است. در انتخابات سال 2009 ناظران ایستگاه های رای گیری که نمایندگان نامزدها بودند گزارشاتی مبنی بر تقلب به گزارشگران محلی دادند و آنها نیز به نوبه خود این اطلاعات را به همکاران خود در خارج از ایران منتقل کردند. فریده فرهی تصور می کند این زنجیره خبررسانی ممکن است در رای گیری امسال شکسته شود. فرهی گفت: "قصد آنان این است که مطمئن بشوند که خبرنگاران داخل ایران از پاسخ دادن به تلفن ها یا اسکایپ خبرنگاران فارسی زبان خارج از ایران خودداری می کنند."

مقامات ایرانی همچنین فشار شدیدی روی اعضاء خانواده روزنامه نگاران و اعضاء تحریریه زندانی می گذارند. مسعود لواسانی، یک روزنامه نگار ایرانی که پس از طی دو سال حبس همراه با شکنجه های مکرر از ایران خارج شد، به سی. پی. جی. گفت که همسر وی فاطمه خردمند که خود نیز روزنامه نگار است و اینک تنها مراقب فرزند خردسال خود و لواسانی است، اخیرا توسط مقامات برای سئوال و جواب احضار شده است. وی گفت که از دستگیر شدن همسرش واهمه دارد و پرسید: "اینک سر فرزند من چه خواهد آمد؟"

تحقیقات سی. پی. جی. نشان میدهد که روزنامه نگارانی که در ایران زندانی میشوند مرتباً مورد بدرفتاری شامل شلاق، دوره های طولانی در حبس انفرادی، ممنوعیت ملاقات با اعضاء خانواده و همچنین ممانعت از دسترسی به مراقبتهای پزشکی قرار میگیرند.

شصت و پنج درصد روزنامه نگاران زندانی در [زندان اوین](#) در تهران به سر می برند. چندین نفر از این زندانیان مانند حسین درخشان و سعید مدنی گزارش داده اند که شکنجه شده اند و یا وادار به اعترافات ساختگی شده اند. ظرف چهار سال گذشته، حداقل دو خبرنگار به نامهای [امیدرضا میرصافی](#) در سال 2009 و [ستار بهشتی](#) در سال 2012 در زندانهای ایران فوت کرده اند. یک روزنامه نگار سوم به نام [هدا صابر](#)، در سال 2011 پس از بدرفتاری با وی در اثر حمله قلبی در زندان اوین درگذشت.

بیشتر اتهاماتی که متوجه روزنامه نگاران شده مبتنی بر تفکرات منتقدانهٔ روزنامه نگاران از حکومت ایران بوده است. هجده مورد با اتهام "تبلیغ علیه نظام"، هشت مورد با اتهام "اقدام علیه امنیت ملی"، سه مورد با اتهام "توهین به رهبری"، یک مورد با اتهام "توهین به رییس جمهور"، یک مورد با اتهام "جاسوسی در ارتباط با اسرائیل"، و یک مورد با اتهام "محرابه" روبرو شده اند. حداقل هشت روزنامه نگار زندانی تفهیم اتهام نشده اند.

حداقل هشت روزنامه نگار زندانی دست به اعتصاب غذا زده اند تا نسبت به شرایط سخت زندان و بدرفتاری مسئولان زندان اعتراض کنند. حداقل 13 نفر به حبس انفرادی منتقل شده اند. یک وبلاگ نویس منتقد، مهدی خزعلی، چندین بار دست به اعتصاب غذا زده است تا نسبت به حکم 14 سال زندان و 90 ضربه شلاق خود به جرم "توهین به مقام معظم رهبری" اعتراض کند. به گفتهٔ پسر مهدی خزعلی، وی برای دوره های بسیار طولانی در حبس انفرادی نگهداری شده است و سلامتی وی رو به وخامت گذاشته است.

چندین روزنامه نگار در زندانهای بسیار دورتر از محل زندگیشان نگهداری میشوند و این تاکتیکی برای تنبیه خانواده های زندانیان است. برای مثال، حداقل 9 خبرنگار که وضعیت آنها در این سرشماری منعکس شده و همگی مرتبط با اقلیت دراویش گنابادی در شهر شیراز هستند، در زندان اوین نگهداری می شوند، با وجود اینکه دستگیری آنان در شهر کوار در استان فارس، 600 مایل دورتر از تهران صورت گرفته است.